

379R0357

N:o L 54/124

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

5.3.79

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 357/79,

annettu 5 päivänä helmikuuta 1979,

viininviljelyaloja koskevien tilastotietojen keruusta

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾

sekä katsoo, että

täyttääkseen sille perustamissopimuksessa ja yhteisön viinialan yhteistä markkinajärjestelyä koskevissa säännöksissä annetut tehtävät komissiolla on oltava käytettävissäan tarkat ja ajankohtaiset tiedot yhteisön viininviljelyalueiden tuotantomahdollisuuksista sekä tuotannon ja tarjonnan keskipitkän aikavälin kehityksestä,

viinin kaupan yhteisestä järjestämisestä asteittain annetun asetuksen N:o 24⁽³⁾ 1 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on perustettava 31 päivään joulukuuta 1964 mennessä viininviljelyn maarekisteri, jota pidetään myöhemmin ajan tasalla,

viininviljelyn maarekisterin perustamista, käyttöä ja ajan tasalla pitämistä koskevista täydentävistä säännöksistä 28 päivänä helmikuuta 1964 annetun komission asetuksen N:o 26/64/ETY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1456/76⁽⁵⁾, mukaisesti sen 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn viininviljelyn maarekisterin täydellinen tarkistus on tehtävä kymmenen vuoden välein ja ensimmäisen kerran vuonna 1979,

varsinainen maarekisteri edellyttää sellaisen luettelon tai rekisterin perustamista, käyttöä ja ajan tasalla pitämistä koskevia huomattavia hallinnollisia toimenpiteitä, johon sisältyy tiedot tilojen omistajista ja kaikista viininviljelypalstoista sekä riittävät tiedot niiden tunnistamiseksi; varsinaisia viininviljelyn maarekistereitä on perustettu ainoastaan joihinkin jäsenvaltioihin, jotka ovat voineet

saattaa ne ajan tasalle ainoastaan osittain ja epäsäännöllisin väliajoin; tiettyjen jäsenvaltioiden viininviljelyaloista keräämät tiedot koskevat eri vuosia; sen vuoksi nämä tutkimukset ja kansalliset rekisterit eivät salli tarkkaa, yhdenmukaista ja samanaikaista yhteisön viinikaupan tuotantomahdollisuuksien ja tarjonnan tarkastelua,

yhteisön viinikaupan tilanteen ja kehityksen arvioimiseksi on tarpeen tehdä viinitiloilla kaikkia viininviljelyaloja koskeva perustutkimus kymmenen vuoden välein, sekä väliaikana pienemmät tilastotietojen keruut, jotka koskevat ainoastaan viininvalmistukseen käytettävien rypälelajikkeiden viljelyaloja,

taloudellisista ja teknisistä syistä johtuen ja niiden yhteisön viinikaupalle vähäisen merkityksen vuoksi on tutkimusten ulkopuolelle syytä jättää avomaalla kasvatetut viiniköynnökset sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa viinin kokonaisviljelyala on pienempi kuin 500 hehtaaria, lasin alla kasvatetut viiniköynnökset sekä viiniköynnökset, joita kasvatetaan erittäin pienillä aloilla yksinomaan viljelijöiden kotikäyttöön,

yksityiskohtaisia tietoja tarvitaan viininviljelyalan käytöstä viininvalmistukseen tarkoitettujen rypäleiden, syötäviksi tarkoitettujen viinirypäleiden ja viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston tuottamiseen sekä viiniköynnöslajikkeista ja köynnösten iästä; erityisesti pöytäviinin ylituotanto voi aiheuttaa vakavia vaikeuksia tiettyjen tuottajamaiden viinitaloudelle; sen vuoksi on tarpeen kirjata erikseen viininviljelyala, joka on tarkoitettu tma-laatuviinien ja pöytäviinien tuottamiseen,

viinin tuotantomahdollisuuksien kehityksen jatkuvan tarkastelun vuoksi on syytä vuosittaisin välitutkimuksin seurata viininvalmistukseen käytettävien rypälelajikkeiden viljelyaloilla raivauksessa, istutuksissa tai uudelleenistutuksissa tapahtuvia muutoksia,

sekä perus- että välitutkimusten tulokset olisi toimitettava komissiolle mahdollisimman nopeasti,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 276, 20.11.1978, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o C 296, 11.12.1978, s. 58

⁽³⁾ EYVL N:o 30, 20.4.1962, s. 989/62

⁽⁴⁾ EYVL N:o 48, 19.3.1964, s. 753/64

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 163, 24.6.1976, s. 13.

olisi otettava huomioon yhteisön viinintuotannon tervehdyttämiseksi määritellyjä toimenpiteitä koskevien muiden yhteisön säännösten soveltamisesta peräisin olevat numerotiedot,

koska otantatutkimukset ovat tehokas menetelmä tarkkojen tulosten saamiseksi kohtuullisilla kustannuksilla suurilta viininviljelyaloilta, kyseisillä jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus tehdä joko kokonaistutkimuksia tai otantaan perustuvia tutkimuksia, jos ne ilmoittavat tilastollisen luotettavuuden perusteet,

yhteisön viinintuotannon arvioimiseksi on tarpeen saada vuosittain tiedot hehtaarisadoista sekä tuoreiden rypäleiden, rypälemehun ja viinin keskimääräisestä luonnollisesta alkoholipitoisuudesta; koska eri alojen sadot eroavat toisistaan suuresti, on tarpeen jakaa viininvalmistukseen käytettävien rypälelajikkeiden viljelyalat satoluokkiin,

komission olisi laadittava kertomukset, joiden perusteella neuvosto voi tutkia missä määrin tehty tutkimukset ja tiedonannot vastaavat tämän asetuksen tavoitteita, ja ehdotettava tarvittaessa menetelmien lähentämistä,

tämän asetuksen soveltamiseksi olisi taattava mahdollisimman tiivis yhteistyö jäsenvaltioiden ja komission välillä; mainitun asetuksen soveltamista koskevat säännökset olisi annettava päätöksessä 72/279/ETY⁽¹⁾ perustetun pysyvän maataloustilastokomitean kuulemisen jälkeen,

olisi säädettävä pysyvän maataloustilastokomitean noudattamasta menettelytavasta,

tilastolliset tutkimukset helpottavat tuotantomahdollisuuksien sopeutumista kysyntään; tämä sopeutuminen voi rajoittaa huomattavasti viinikaupan hallinnasta aiheutuvia kasvavia kustannuksia; sen vuoksi yhteisön olisi vastattava kyseisille jäsenvaltioille tässä asetuksessa säädetystä ensimmäisestä perustutkimuksesta aiheutuvista kustannuksista, ja

tässä asetuksessa säädettyjen tietojen keruuta koskevan järjestelmän perustaminen edellyttää tiettyjen viinialalla sovellettavien yhteisön säännösten muuttamista,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Jäsenvaltioiden, joiden alueella viiniköynnöksen viljelyyn avomaalla käytetty kokonaisala on 500 hehtaaria tai enemmän, on tehtävä:

- joka kymmenes vuosi viininviljelyaloja koskeva perustutkimus; ensimmäinen perustutkimus on tehtävä vuonna 1979 tai ennen 1 päivää huhtikuuta 1980 ja se koskee tilannetta viinivuoden 1978/1979 raivausten ja istutusten jälkeen;
- vuosittain, alkaen toisena vuonna perustutkimuksen jälkeen, välitutkimukset viininvalmistukseen käytettävien rypälelajikkeiden viljelyaloilla tapahtuneista muutoksista; ensimmäinen välitutkimus on tehtävä vuonna 1981 ja se koskee viinivuosi 1979/1980 ja 1980/1981 tapahtuneita muutoksia.

2. Viinivuosi on asetuksen (ETY) N:o 337/79 5 artiklan 4 kohdan perusteella vahvistettu vuosi.

2 artikla

1. Perustutkimusten on katettava kaikki viinitilat, joissa viljellään viiniä, joka on tarkoitettu viinirypäleiden, rypälemehun, viinin tai viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston tuottamiseen myyntiä varten.

2. Perustutkimuksissa kustakin 1 kohdassa tarkoitusta tilasta on kerättävä seuraavat tiedot:

A. Käytössä oleva maatalousmaa.

B. Viininviljelyala

Viininviljelyala on eriteltävä sen tuotannon tavanomaisen käytön mukaan:

a) alaan, jolla viljellään viininvalmistukseen käytettäviä rypälelajikkeita:

— tma-laatuviinejä varten,

— muita viinejä varten:

— mukaan lukien viinit, jotka on käytettävä tiettyjen juotavaksi tarkoitettujen, alkupe-
rämerkinnöin varustettujen alkoholijuomien valmistukseen;

b) alaan, jolla viljellään syötäviksi tarkoitettuja viinirypäleitä;

c) alaan, jolle on istutettu vielä varttamattomia perusrunkoja;

⁽¹⁾ EYVL N:o L 179, 7.8.1972, s. 1

d) alaan, joka on tarkoitettu yksinomaan viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston tuottamiseen, jaoteltuna:

- taimitarhoihin,
- perusrunkojen emoviiniköynnöksiin.

Lajikkeet, jotka luokitellaan samanaikaisesti sekä viininvalmistukseen käytettäväksi että syötäväksi tarkoitetuiksi rypälelajikkeiksi kirjataan kyseisessä maantieteellisessä yksikössä vallitsevan käytettävän mukaisesti.

3. Perustutkimuksissa on kerättävä seuraavat tiedot viininvalmistukseen käytettäviä rypälelajikkeita kasvavilta aloilta:

A. Viiniköynnöslajikkeet

Asianomaisissa jäsenvaltioissa on jokaisen 4 artiklan 3 kohdan mukaisen maantieteellisen yksikön osalta kirjattava erikseen ne rypälelajikkeet, jotka yhdessä muodostavat vähintään 70 prosenttia viininvalmistukseen käytettäviä rypälelajikkeita kasvavien alojen lajikkeista, ja joka tapauksessa ne lajikkeet, jotka kattavat kolme prosenttia tai enemmän kyseisestä alasta. Muut lajikkeet voidaan ryhmitellä yhteen rypäleiden värin perusteella.

B. Viiniköynnösten ikä

Viiniköynnösten ikä lasketaan siitä viinivuodesta, jonka aikana ne on istutettu tai vartettu paikan päällä. Kullekin kyseiselle jäsenvaltiolle on perustettava ikäryhmät 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Tämä asetus ei koske niitä jäsenvaltioiden säännöksiä, joissa säädetään viininviljelyaloja koskevista tutkimuksista, joihin sisältyy 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi täydentäviä tietoja, jotka ovat seurausta erityisesti 1 kohdassa tarkoitettuja laajempien luokkien määrittämisestä tai viininviljelyalojen ja asianosaisten viinitilojen osien yksityiskohtaisemmasta erittelystä. Nämä täydentävät tiedot on myös ilmoitettava komissiolle.

3 artikla

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle edellisen vuoden syyskuun 30 päivään mennessä yksityiskohtainen kuvaus menetelmistä, joita perustutkimuksissa käytetään sekä tarvittaessa otantaa koskeva suunnitelma.

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet rajoittaakseen ja tarvittaessa arvioidakseen kuhunkin 2 artiklan 2 kohdan B alakohdassa tarkoitettuun tuotantotarkoitukseen kasvatettujen viiniköynnösten kokonaisalaa koskevat tarkasteluvirheet.

3. Perustutkimukset voivat olla joko kokonaistutkimuksia tai satunnaisotantaan perustuvia. Satunnaisotan-

taan perustuvien perustutkimusten tulosten osalta jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseisiä maantieteellisiä yksiköjä koskevien 2 artiklan 2 kohdan B alakohdassa tarkoitettujen tietojen otantavirhe on 68 prosentin luotettavuustasolla enintään 1 prosentti. Otantojen on käsitettävä kaikenko-koiset tilat.

4 artikla

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava perustutkimusten tulokset komissiolle mahdollisimman nopeasti ja viimeistään 15 kuukauden kuluttua tiloilla tehdyistä tutkimuksista.

2. Perustutkimusten tulokset on toimitettava maantieteellisten yksikköjen mukaisesti 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laadittujen taulukkojen muodossa.

3. Edellä 2 kohdassa, 2 artiklan 2 kohdan B alakohdassa ja 3 kohdan A alakohdassa sekä 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen maantieteellisten yksiköt ovat:

- Saksan liittotasavallan osalta määritetyillä alueilla tuotettuja laatuviinejä koskevista erityisistä säännöksistä 5 päivänä helmikuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 338/79⁽¹⁾ 3 artiklan mukaisesti määritellyt viinialueet,
- Ranskan osalta liitteessä tarkoitettujen departementtien tai departementtien ryhmät,
- Italian osalta maakunnat,
- muiden kyseisten jäsenvaltioiden osalta koko niiden kansallinen alue.

4. Jäsenvaltioiden, jotka käsittelevät perustutkimuksen tulokset tietokoneella, on toimitettava nämä tulokset koneellisesti luettavassa muodossa, joka vahvistetaan 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 artikla

1. Välitutkimusten on katettava 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tilojen viininvalmistukseen käytettäviä rypälelajikkeita tuottavat alat ja perustuttava näillä aloilla edellisen viinivuoden aikana tapahtuneisiin muutoksiin; perustutkimuksia seuraavien ensimmäisten välitutkimusten on kuitenkin perustuttava kahden edellisen viinivuoden muutoksiin.

2. Välitutkimuksissa viininviljelyalat:

⁽¹⁾ EYVL N:o L 54, 5.3.1979, s. 48

— jotka on raivattu tai joita ei enää viljellä,

— jotka on istutettu tai uudelleenistutettu,

on kirjattava aloihin, joita tavanomaisesti käytetään tuotamaan:

— tma-laatuviinejä,

— muita viinejä

— mukaan lukien viinit, jotka on käytettävä tiettyjen juotavaksi tarkoitettujen, alkuperänimityksin varustettujen alkoholijuomien valmistukseen;

viiniköynnöslajikkeeseen mukaan ja joka tapauksessa vähintään 6 artiklan 2 kohdan mukaisten satoluokkien mukaan. Muita yhteisön säännöksiä soveltamalla saadut raivausta ja köynnösten istuttamista koskevat luvut on otettava huomioon.

3. Välitutkimukset voivat olla joko kokonaistutkimuksia tai satunnaisotantaan perustuvia. Otantatutkimusten tulosten osalta jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki toimenpiteet sen varmistamiseksi, että otantavirhe, joka koskee kyseisten maantieteellisten yksikköjen tavanomaisesti viininvalmistukseen käytettävien rypäleiden tuottamiseen tarkoitettua viininviljelyalaa kokonaisuudessaan, on 68 prosentin luotettavuustasolla enintään 3 prosenttia.

4. Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen 30 päivää kesäkuuta 1980 yksityiskohtainen kuvaus välitutkimuksissa käytettävistä menetelmistä; kaikista menetelmiin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava ennakolta.

5. Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle välitutkimusten tulokset ennen kyseisiä viinivuotia seuraavan vuoden toukokuun 1 päivää. Nämä tulokset on eriteltävä 4 artiklan 3 kohdassa säädettyjen maantieteellisten yksikköjen mukaan ja esitettävä 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laaditun taulukko—ohjelman mukaisesti.

6. Niiden asianomaisten jäsenvaltioiden, jotka käsittelevät perustutkimuksen tulokset tietokoneella, on toimitettava 5 artiklassa tarkoitettut tulokset koneellisesti luettavassa muodossa, joka vahvistetaan 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kunkin viinivuoden osalta, alkaen viinivuodesta 1979/1980, keskimääräiset hehtaarisadot hehtolitroina rypälemehua tai viiniä tai desitonneina rypäleitä, jotka on saatu niiltä viininviljelyaloilta, joilla viljellään viininval-

mistukseen käytettäviä rypälelajikkeita, eriteltyinä 2 kohdassa tarkoitettujen satoluokkien mukaan.

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on jaettava perustutkimusten mukaiset viininvalmistukseen käytettävien rypälelajikkeiden viljelyalat satoluokkiin, jotka perustuvat 1 kohdan mukaiseen keskimääräiseen hehtaarisatoon ja jotka vahvistetaan 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Asianomaisten jäsenvaltioiden on arvioitava kullakin 2 kohdassa tarkoitettulle satoluokalle viiden seuraavan viinivuoden todennäköinen keskimääräinen hehtaarisadon kehitys ottaen huomioon maatalouden ja talouden kehitys.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot on eriteltävä 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen maantieteellisten yksikköjen mukaan ja niiden viininviljelyalojen mukaan, joilla viljellään seuraavien viinien tuotantoon tarkoitettuja rypälelajikkeita:

— tma-laatuviinit,

— muut viinit:

— mukaan lukien viinit, jotka on käytettävä tiettyjen juotavaksi tarkoitettujen, alkuperämerkinnöin varustettujen alkoholijuomien valmistukseen.

5. Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kunkin viinivuoden osalta, eriteltyinä maantieteellisen yksikön mukaan, arviot niiden viinirypäleiden, rypälemehun tai viinien keskimääräisestä luonnollisesta alkoholipitoisuudesta tilavuusyksikköä kohti joko tilavuusprosentteina tai Oechsle-asteena, jotka on saatu viinivuonna 1979/1980 aloilta, joilla viljellään seuraavien viinien tuotantoon tarkoitettuja rypälelajikkeita:

— tma-laatuviinit,

— muut viinit:

— mukaan lukien viinit, jotka on käytettävä tiettyjen juotavaksi tarkoitettujen, alkuperänimityksin varustettujen alkoholijuomien valmistukseen.

6. Edellä 1 ja 5 kohdassa tarkoitettut vuosittain ilmoitettavat tiedot on toimitettava kutakin viinivuotta seuraavan huhtikuun 1 päivään mennessä. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja satoluokkia koskevat tiedot on toimitettava 4 artiklan 1 kohdassa säädettyssä määräajassa. Edellä 3 kohdassa tarkoitettut keskimääräisten hehtaarisatojen kehitystä koskevat arviot on toimitettava:

— ensimmäisen kerran ennen 1 päivää lokakuuta 1981;

— sen jälkeen joka viides vuosi ennen 1 päivää huhtikuuta.

7. Tässä artiklassa tarkoitettut tiedot on toimitettava komissiolle 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laadittavan taulukko—ohjelman mukaisesti.

7 artikla

1. Komissio tutkii neuvotellen ja jatkuvassa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa:

- a) sille toimitetut tulokset;
- b) tutkimusten ja ilmoitettavien tietojen keräämisen aiheuttamat tekniset ongelmat, erityisesti yhteisön istutuksia ja uudelleenistutuksia sekä viininviljelystä luopumista koskevat käsitteet;
- c) tutkimustulosten ja toimitettujen tietojen merkityksen.

2. Vuoden kuluessa siitä, kun komissio on saanut asianomaisilta jäsenvaltioilta tiedon tuloksista, se toimittaa neuvostolle nämä tulokset sekä kertomuksen, joka käsittelee perustutkimusten aikana saatua kokemusta.

3. Komissio julkaisee välitutkimusten tulokset ja 6 artiklan mukaiset vuotuiset tiedot osana neuvoston asetuksen (ETY) N:o 337/79 31 artiklan 4 kohdassa säädettyjä vuotuisia kertomuksia.

8 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa pysyvän maataloustilastokomitean, jäljempänä "komitea", käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määrääjässä, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisuuden mukaan. Komitea tekee päätök-

set sellaisella 41 äänen enemmistöllä, joka saadaan kun jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

- 3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.
- b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.
- c) Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

9 artikla

Viinivuoden 1978/1979 jälkeistä tilannetta koskevan perustutkimuksen kustannukset katetaan Euroopan yhteisöjen talousarvioon sisällytettävällä kiinteällä määrärahalla.

10 artikla

1. Kumotaan viininviljelyaloja koskevien tilastotietojen keruusta 10 päivänä toukokuuta 1978 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 978/78⁽¹⁾.

2. Viittauksia 1 kohdan mukaisesti kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

11 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä huhtikuuta 1979.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä helmikuuta 1979.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. MEHAIGNERIE

⁽¹⁾ EYVL N:o L 128, 17.5.1978, s. 1

LIITE

Luettelo 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista departementeista tai departementtien ryhmistä

RANSKA

1. Aude	17. Cher, Eure-et-Loir, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loiret
2. Gard	18. Côte-d'Or, Nièvre, Saône-et-Loire, Yonne
3. Hérault	19. Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges
4. Lozère	20. Bas-Rhin, Haut-Rhin
5. Pyrénées-Orientales	21. Doubs, Jura, Haute-Saône, Territoire de Belfort
6. Var	22. Loire-Atlantique, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée
7. Vaucluse	23. Deux-Sèvres, Vienne
8. Bouches-du-Rhône	24. Dordogne, Landes, Lot-et-Garonne, Pyrénées-Atlantiques
9. Gironde	25. Ariège, Aveyron, Haute-Garonne, Lot, Hautes-Pyrénées, Tarn, Tarn-et-Garonne
10. Gers	26. Corrèze, Haute-Vienne
11. Charente	27. Ain, Drôme, Isère, Loire, Rhône, Savoie, Haute-Savoie
12. Charente-Maritime	28. Cantal, Allier, Haute-Loire, Puy-de-Dôme
13. Ardèche	29. Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes
14. Aisne	30. Corse-du-Sud, Haute-Corse
15. Seine-et-Marne	
16. Ardennes, Aube, Marne, Haute-Marne	
-